Karikatür

ATOM
Noel baba — Yavrum, kusura bakma, sana bu sene bu küçük oyuncağı getirdim, gelecek sene daha büyüğünü, daha iyisini getiririm!.
RAMİ

— Yılbaşı gecesi için gazinolarda hava parası verip masa kiralıyorlarmış... Kimler acaba?

— Havadan kazandıklarını Havvalara yedirmek istiyen havaller olacak!..

HİÇ

Bayan, pencerenin önünde, elini şakağına dayamış, oturuyordu. Bay sordu:

— Ne düşünüyorsun karıcığım?!.

— Hiç!.

— Lâf!.. Hiç düşünülür mü? Elbette bir şey düşünüyorsun.

— Yılbaşında bana alacağın hediyeleri düşünüyorum.

— Canım böyle hiçle vakit geçirme... Kalk da şu düğmemi dik!..

★

YANLIŞLIK

Üstat şair Yahya Kemal lokantaya gitti. Bir kuzu kapaması ısmarladı. Garson tabağı getirdi. Üstat çatalı eline alıp tabağı dolduran sebzeleri bir yana çekti. Aradı, taradı. Nihayet en altta ufacık bir lokma et bulabildi.

Hemen garsonu çağırdı:

— Oğlum, bak bana!. dedi. Buraya bir lokma et karışmış.. Yanlışlık olmasın!.

★

KISKANÇLIK

Delikanlı, sevgilisine:

— Leylâ!. dedi. Bu gece rüyamda seni öptüm!.

Kız fena halde öfkelendi:

— Terbiyesiz!..

Diye bağırdı.

— Ne var, ne oldu ki?!.. Kızacak ne var bunda?

— Bir de kızacak ne var diye soruyor!.. Ben hiç bir şey hissetmedim. Muhakkak bir başkasını öpmüşsündür.

★

RUTUBET

Pasaklı bir kadındı. Üç tane de çocuğu vardı. Komşulardan biri misafir geldiği zaman çocukların haline baktı:

— Ayol şunların burunlarını siliversene!.. dedi. Sümükleri yere damlıyor da aldırmıyorlar.

Kadın, ne yapayım, der gibi ellerini açtı:

— Pislikten değil a kardeş, rutubetten!. Görmüyor musun, bütün duvarlardan da su sızıyor!.

Nâralarla sermest olarak yoğurt kâsesi kadar bir fincanla kahve içmek bir saadet ise hasretini çekelim.

Arkadaşımız hiç şüphe yok ki bunları aramıyor, bu muhakkaktır, o, çocukluk ve gençlik hatıralarını arıyor.. Ah, o mümkün olsa, ben de o gürültülere, o dumanlara çoktan razı olurdum.

Zaparta

NASIL OKUSUN?

Daha yaşı pek ileri değildi ama çabucak gözleri bozulmuştu. Çok şükür beş, on parası vardı. Kazadaki doktora güvenemedi, İstanbula gidip iyi bir hekime görünmek istedi; geldi.

Meşhur profesörlerden birine gitti. Doktor uzun bir muayeneden sonra onu bir iskemleye oturtup karşı duvardaki üzerine irili, ufaklı harfler sıralanmış levhayı gösterdi:

Hasta gözlerini kırpıştırarak baktı, baktı, baktı, Başını sallayarak, heceledi heceledi, heceledi. Sonra gülümsiyerek özür diledi:

— Ben türkçeden başka dil bilmem doktor!.

UZUN VE ÇOK

Altmış yaşına basmıştı. Çoluk çocuk, gelinler, damatlar etrafında toplandılar. Şerefine yediler, içtiler. İçlerinden biri:

— Sen ailemizin direğisin!. dedi. Başımızdan eksik olma! Sana Tanrıdan uzun yıllar diliyorum!.

İhtiyar gülerek başını salladı:

— Pek uzun olmasına lüzum yok!. Bana on iki aylık normal yıllar yeter. Yalnız sayısı fazla olsun!.

İŞE YARAR

Nizamettin Nazifle Halil Lûtfi Babıâli yokuşunu çıkıyorlardı. Nizamettin bir sigara yaktı. Meğer kibrit, kutudaki son kibritmiş. Boşalan kutuyu atacak bir yer ararken Halil Lûtfi kolundan tuttu:

— Atma!.

— Neden?

— İşine yarar.

— Soba tutuşturmak için mi?

— Hayır. Yolda kibrit istiyen biri olursa eline tutuşturursun!

Ankaraya Mektup

OKKALI BİR ASMALTINA:

Geçenlerde Refik Halit Karay'ın eski İstanbul kahvehanelerine hasretini anlatan bir yazısını okudum ve düşündüm.

İnsanlar, nedense çocukluk hatıralarına pek bağlıdırlar. Çünkü onlar daha tatlıdır, daha aranırlar. Ben eminim ki o kahvehaneler eski hallerile bugün de kalmış olsaydılar, Refik Halit:

— Aman bu mendeburlar da ne zaman kalkacak?

Diye düşünür, onların yerini, alan bugünkü medeni manzarayı tahayyül ederdi. Hiç şüphe etmem ki, Karay, memleketi Piyer Loti gözile görmek istesin, insan ve şehirlerimizin yeni medeni kılığını köhne roman kılığına tercih etmesin.

Fakat dedim ya, insanın çocukluk ve gençlik hatıraları tatlıdır. Bir misal; ben, şu Kadıköyünün bugünkü çarşısından hem müştekiyim, hem de onu pek severim. Şikâyetçiyim; çünkü iptidai, mendebur, köhne bir çarşıdır. Severim; çünkü çocukluğumdanberi burası aynen böyledir. Tatlı hatıralarım vardır. Onun bazı sokaklarını gölgeliyen şu asması, şu balıkçısı, şu midyecisi.. hepsi hepsi bir hususiyet, tatlı bir tevekkül, ne bileyim bir çekicilik arzeder.

Eski kahvehaneler de öyledir. Kalkmaları mı iyi oldu, yoksa kalmalı mı idiler? Ben kendi hesabıma hasretlerini çekiyorum, fakat kalkmaları elbette ki iyi oldu.

Ayasofyanın karşısında, hamamdan itibaren caddeye kadar uzanan sıra kahveleri, hattâ biraz yukarıda Alman çeşmesi önündeki bahçe ve kahvehane... Ben bunları çok iyi hatırlarım. Yarabbi onlar ne sefil şeylerdi? Bugünkü hallerile, eski makas görmemiş sakalın tertemiz tıraşlılığına benzemiyor mu?

Cahil softalar orada, faydasız arzuhalcılar orada, yalancı şahitler orada, işsiz güçsüz bir sürü adam orada, o, sıra kahvehanelerde bulunurdu.

Bunların kibarcaları Direklerarası ile Divanyolunda idi. Meselâ Çayci Mersin'in dükkânı ile Erzurum kıraathanesi, Diyarbakır kıraathanesi ve Nuruosmaniyedeki İkbal kıraathanesi bunların başında gelenlerdendi.

Mahmutpaşa camisinin avlusundaki kahve ile yukarıda adı geçenler bir urefa ve zurefa yurdu, bir nevi klüp idiler.

Eminönündeki Valde, eski salaş köprünün Haliç İskelesindeki Haliç kıraathaneleri birer buluşma yeri, Galatadaki Cenyo ise hem akşamcıların, hem de gündüzcülerin köşesi idi.

Bunların en faydalısı, yeni ve eski gazetelerle mecmua ve hattâ bazan kitap bulunduranı, Bayezitteki Sarafim kıraathanesi idi..

Bulutlanmış sigara ve nargile dumanları arasında kâğıt, tavla sesleri ve garson âvazeleri içinde her kafadan çıkan seslerle bunalmış, balde geçen saatler hayatın tadı lehine kaydolunacak şeylerse onları tekrar arayalım. Hele Ayasofya meydanını çın çın çınlatan:

— Okkalı bir, dol bir asmaltına!.

SEDAT SİMAVİ

Fuji-Yama

MİLLİ ROMAN

Yeni Çıktı

Doğuş Neşriyatı

75 KURUŞ

NAHİT CEMAL TOKER
Erkek Muallim Mektebi Müdürü

No. 522, CİLT: 21, SENE: 10 FİYATI 15 KURUŞTUR 27 ARALIK 1945

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

ÜÇLER YILBAŞI GECESİ MOSKOVADA ŞANS DENİYORLAR...

? — Dostum, haydi son kozlarını oyna bakalım!..

— Yılbaşı gecesi nasıl geçerse bütün sene öyle geçermiş...
— Anlaşıldı, bütün sene kazıklanacağız!..

HAFTADAN HAFTAYA

TARİHİN NAMUSU!..

Arkadaş neşeli bir tavırla odaya girdi, şapkasile paltosunu bir köşeye fırlatarak bağırdı:

— Yaşasın... Zengin oluyoruz.

— Piyango mu vurdu?

— Hangi piyango insanı su içinde yarım milyonluk bir apartımana sahip eder?

— Zevzeklikse sırası değil... İşim var; yazımı yazacağım.

— Kaz iğneyle kuyunu... Bakalım dibini bulabilecek misin?

Bu sefer ciddî bir tavırla karşıma oturunca kalemi bıraktım:

— Sen rüya mı gördün?

— Hayır; söylediğim hakikattir.

— Anlat bakalım öyle ise...

— Taksimden Harbiyeye doğru yürü... yürü... yürü...

— Kalabalıktan tramvaya binemediğim için her akşam yaptığım o.

— Hayır... Gündüz, ortalık aydınlıkken yürü.. Bir hayli yürüdükten sonra karşına "Tunç apartımanı,, diye on iki katlı, altmış daireli bir apartıman çıkacak.

— Evet biliyorum.

— İşte üç aya varmadan o apartımanda sana bir ziyafet vereceğim... Çünkü benim olduğu sabit olmuştur. Yarın mahkemeye baş vurarak hakkımı arayacağım.

— Yahu apartımanın sahibini ben bilirim... Bütün ömründe çalışıp çabalamış, kanı canı pahasına bu binayı kurmuştur... Nasıl senin oluyor?

— Anlatayım... O apartımanın bulunduğu yerde yüz sene evvel bir mezarlık varmış... Benim büyük babamın babası orada keçilerini otlatırmış.

— Evet.

— Bu hal uzun zaman sürmüş. Yirmi sene mi, otuz sene mi... Tam sayısını bilemiyorum... Fakat bütün insan insafının, mantığının ve kanunlarının burada ona bir temellük hakkı tanımasına yetecek kadar uzun bir zaman...

— Evet sahipsiz toprağın uzun müddet imarı meselesi...

— Hay ağzını öpeyim... Bak ne kadar mantıkî konuşuyorsun. Fakat herkes böyle değildir... Her ne ise büyük babam günün birinde Tanrının rahmetine kavuşmuş... Keçilerini otlattığı yere onun mübarek vücudunu gömmüşler. Böyle olunca hak bir kere daha kuvvetlenmiş ve âdeta mukaddesleşmiş oluyor.

— Neden?

— Nedeni var mı? İnsanın atasının yattığı topraktan daha mukaddes şey olur mu? öz vatan ataların yattığı toprak diye tarif etmezler mi?

— Bu da doğru ya...

— Keçiler ve topraklar dedemden sonra büyükbabama intikal etmiş... Bir zaman o da bu yerlerde keçilerini otlatmağa ve fuzulî otları, dikenleri yedirmek suretile mezarlığın imarına çalışmış. Derken efendim, günün birinde bir takım işçiler mezarlığı yerinden kaldırmağa gelmişler...

— Mezarlığı mı?

— Yani mezarları... Kemikler, taşlar vesaire... Büyükbabam haklı olarak buna muhalefet etmiş:

"— Ne yapıyorsunuz? demiş... Babam burada yatıyor...,,

Onlar cevap vermişler:

"— Sen hiç tatlı canını üzme. Sayın babanızın kemiklerini, mezar taşını sokağa atacak değiliz. El üstünde münasip bir mezarlığa götüreceğiz. Taşını da yine olduğu gibi dikeriz. Kıyamete kadar âfiyetle yatsın...,,

— Büyükbaban ne cevap vermiş?

— Tabiatile haklı bir isyan: "Babamın mezar taşı yoktur,, demiş. "Neye?,, diye sormuşlar. "Çünkü tekmil mezarlık onundur. Ona mezar yapmak lâzım gelse

Soyadının tertip hatasına tahammülü olmayan bir muharrir: Ertuğrul Şevket Avaroğlu

tekmil mezarlığın üstüne Süleymaniyenin kubbesinin iki misli bir kubbe kurdurmak ve Yangın kulesinin yüz misli boyunda bir taş diktirmek lâzım gelirdi. Onun mezarı bu mezarlığın heyeti umumiyesidir ve ben onun bekçisiyim...,,

Bu kelimeler büyükbabamın son günlerde ele geçirdiğim hâtıra defterinde - ki açacağım davanın en büyük vesikası olacaktır - harfi harfine yazılıdır.

— Hakikaten akar suları durduracak bir vesika. Peki sonra?

— Zalimler dinlememişler. Mezarları olduğu gibi başka yere taşımışlar... Fakat büyükbabam dedemin kemiklerini bir hile ile ellerinden almış ve sonradan gizlice eski yerine gömmüş. Buna dair de elimde vesikalar vardır.

— Hakikaten çok tedbirli bir adammış büyükbaban...

— Evet bu sayede temel'ük hakkımız bir kat daha kuvvetlenmiş oluyor. Çünkü başkalarının mezarları başka yerlere gidince yalnız bizim en büyük babanın mübarek kemikleri kalmış oluyor orada...

— Buna da söz yok...

— Mezarlar gitmiş; fakat büyükbabam bir zaman daha keçileri otlatmağa devam etmiş... Ancak günün birinde yine işçiler gelmiş... Otları sökmüşler; toprakları düzeltmişler ve dilim dilim ayırarak tapu ile ötekine berikine vermişler..

— Deden ne yapmış?

— Bu kadar büyük ve umumî bir haksızlığa karşı tek adam ne yapar? Boynunu bükmüş ve işi Tanrının adaletine havale etmiş...

— Demek o apartıman sizin topraklar üzerine kurulmuş...

— Evet öyle... Toprağın üzerindeki binayı götürmesi hakkına göre bunun da apartımanı götürmesi yani bana getirmesi lâzım değil mi? Hasılı bir takım eski evrakı yoklarken bu ilmî ve hukukî vesikaları elime geçirdim. Apartımanın bana ait olacağına şüphem kalmadıktan sonra sahibi olduğunu iddia eden adama baş vurdum. "Bana bak, devir Tanrı adaleti değil, insan adaleti devridir. Herkesin hakkını kendisine vermek için bütün dünyaca büyük esaslar kabul edilmiştir. Mahkemeye müracaata karar verdim. Fakat akıl ve iz'anına müracaat ederek evvelâ meseleyi sana ihtar ediyorum. Edebinle şu apartımanı bana teslim et... Yoksa eski mezarlığın uzadığı arazi üstündeki bütün apartımanları da isterim ha.,, dedim.

Tavrımı değiştirerek:

— Arkadaş gevezelik kâfi, dedim, işim var. Saçma dinliyemem.

O birdenbire hiddetlendi:

— Saçma mı? Ne saçması... Son günlerde ilmî ve tarihî vesikalarla bütün dünyaya baş vurarak Giresuna kadar bütün Şimal ve Şark vilâyetlerimizi istiyen iki büyük Gürcü bilgininin ilmî ve tarihî tezleri bundan daha kuvvetli esasa mı dayanıyor? Şaşarım aklına senin.

Karikatür

— Baba, bu Noel baba kimin babasıdır?
— Galiba bizim züppelerin yavrum!..

ÇARŞAMBA SANMIŞ

Telefon çaldı. Bayan açtı:

— Alo Nesrin!.

— Alo Kâmran!.

— Kâmran mı?. Benim adım Sadık değil mi Nesrin?!..

Bayan elini alnına vurdu:

— A... Affedersin Sadık!. Ben bugün günlerden çarşamba zannediyordum. Nasılsın bakalım?

BETERİN BETERİ

İhtiyar kadın acı acı söylendi:

— Ah, ah!. Usandım bu romatizmadan!.. Yine ayaklarım sızım sızım sızlıyor.

Kocası teselli etti:

— Yine Allaha şükür!.. Ya seni insan değil de kırkayak yaratsaydı, o zaman halin nice olurdu?

KARŞILIKLI!

Yazın bir otele misafir gitmişti. Kalacağı odayı gezdi. Her şeyi beğendi. Otelciye:

— Bu duvarlar çok ince! dedi. burada konuşulanlar yandaki odadan duyulacak.

— Evet ama, siz de orada konuşulanları işiteceksiniz. Yandaki odada yeni evliler var!.

— Yılbaşı gecesi bir hindi çevirsek...
— Bana kalırsa, bir kaz çevirsek daha çok doyarız!

Kimse Duymasın

HANGİSİ?

Tramvayda iki arkadaş konuşuyorlardı. Biri öbürünün kulağına iğilerek fısıldadı:

— Dün bir yağlı parça yakaladım!. Sorma...

Tramvay kalabalık, herkes burun buruna olduğu için bu sözü yanlarındakiler de duymuştu İhtiyar bir adam, her halde bir emekli, gözlerini kırpıştırarak sordu:

— Zeytinyağlı mı, sağyağlı mı oğlum?.

YETİŞEMEMİŞ

Sokakta kavga eden iki adam karakola getirilmişti. Görenlerden bir kaçı da şahitliğe gelmişti. Komiser, bunlardan birine:

— Kavga nasıl başladı?

Diye sordu. Delikanlı esefle başını salladı:

— Ben kavganın başına yetişemedim bay komiser... Geldiğim zaman bu, bunun kafasını yarmış, bu da bunun gözünü patlatmıştı.

DALGA

İlk defa asker olmuştu. Yüzbaşı herkes gibi ona da sordu:

— Sivilken ne iş yapıyordun?

— Sandalcı idim yüzbaşım.

— Güzel... Yalnız askerlikte dalga geçmek yoktur, unutma!.

Çamdeviren

AİLE = GAİLE

Gazel yazmadığım bir gün olmadı
İrtikâp, ihtikâr, buhran üstüne;
Fakat her nedense mümkün olmadı
Bir gazel söylemek cânan üstüne...

★

Şu dünya evine ayak basalı
Olmayan adam mı gördük tasalı?
Kadının kırk tane vardır masalı,
Kırkı da elbise, fistan üstüne!

★

Aile reisi her gün işinde,
Alacaklıları gezer peşinde;
Gündüz hayalinde, gece düşünde
Faizler yürütür cüzdan üstüne.

★

Hayatın yüzü sert, bahtın yüzü sert,
Saadet cimridir, felâket cömert;
Kadını başka dert, kızı başka dert,
Oğlan da hicrandır hicran üstüne!

★

Bu dertler altında inlerken baba
Yüklenir sırtına hısım, akraba;
Uğramaz bakkala, bakmaz kasaba;
Ekmeği ekleder soğan üstüne...

★

Budur, Çamdeviren, âlemin hali
İnsanı doyurmaz malın helâli...
Haramın varsa da az çok veballi,
Günahı topyekûn devran üstüne!..

Çamdeviren

HACI AĞA YILBAŞI YAPIYOR...

Kadın — Saat on ikide lâmbalar sönünce herkes sevdiğine sarılır...
Hacı Ağa — Desene sen de benim cüzdanıma sarılacaksın!..

İngiliz — Bakalım hangimiz rest çekmek cesaretini gösterecek!..

İzmirde K. U. :

"1. Niçin kadınlar, sabahleyin, erkekleri kapıdan çıkıp köşeyi dönünceye kadar arkalarından bakarlar da sonra çekilirler?

2. Aklınızın bir kısmını satın almaya karar verdim... Hangi ölçü ile ve kaç para fiyatla satıyorsunuz?

3. Ne mutlu, Hocam, sana:
Her dertliye bir cevap...
Şu aklından satsan a:
Kazanırsın çok sevap!„

CEVAP :

1. Akşama kadar, kocalarının şekil ve şemailini unutmamak için, iyice hâfızalarına nakşet mek istiyorlar... Ne yaparsınız? Zamane kadınları!

2 ve 3. "Akıl başa be'âdır!„ derler. Biz başımıza gel'diği iç'n bu belâyı çekmeğe mecburuz; fakat size ne oluyor ki başımızdan bu belâyı paranızla ve dirhem dirhem satın almak istiyorsunuz? Galiba size de "rahat batıyor!„

★

Samsunda N. G. :

"Tombul Teyze gibi olmak istiyorum... Ne yapayım?„

CEVAP :

Evvelâ, devede kulak kabilinden, rahmeti çok, zahmeti yok, Sıska dayıya benzer, bir koca bulunuz... Ondan sonrasını başka zaman düşünürüz.

★

Ankarada F. A. :

"1. Aşk, bir hastalık mıdır?

2. Öyleyse, hangi hastalık aşka benzer?„

CEVAP :

1. Aşk, mukabele görürse, sıhhattir, afiyettir; mukabele görmezse hastalık halini alır...

2. Bir çok hastalıklar mukabele görmiyen aşka benzer: Sarılık, karaciğer, kalp, akciğer, sinir ve akıl... İçlerinde en hafifi, en sonuncusudur!

★

Afyonda M. H. :

"1. Karşı karşıya ikamet ettiğimiz bir kıza âşık oldum, fakat aşkımı bir türlü kendisine anlatmağa muvaffak olamadım... Ne yapayım?

2. Bahtiyar olmak için çare nedir?„

CEVAP :

1. Evinizin tapusunu gösterin; aşkınızı bir saniyede anlatmış olursunuz!

2. Kimi, Nasreddin Hoca gibi, kaybettiği merkebe kavuşunca bahtiyar olur; kimi, harp zenginleri gibi, elâlemin lokmasını ağzından aldığı zaman saadete kavuştuğunu farkeder... Siz, hargi neviden olduğunuzu söylemiyorsunuz ki!

★

Kiliste M. M. :

"Muztariptir kaymakam bey dişinden,
Belediye esnafın gidişinden...
Bir şehirde doktor hasta olursa
Kim çakacak hastaların işinden?„

CEVAP :

Vermeli halk hemen kuvvet duaya
İlçebay tez günde ersin şifaya;
Geçsin ıstırabı belediyenin,
İnsafsız esnafı çarpsın cezaya!

Akıl Hocası

KALDIRILACAK DERT!

Vapurda bir harp zengini bir memur arkadaşile konuşuyordu:

— Bizim evin önünde küçük bir köşk vardı! dedi. Bizim köşkün manzarasını kapatıyordu... Neyse, sahibini kandırdım, köşkü satın aldım. Yıktırıp bizim evin önünü açtım. Şimdi bütün Marmara ayağımızın altında... İyi ettim değil mi onu kaldırdığıma?

Arkadaşı içini çekerek tasdik etti:

— Tabii iyi etmişsin... Bizim evin üstünde de bir şey var. Biz de onu kaldırabilsek ne mutlu!

— Neymiş o?

— İpotek!

Geliboludan "H. Ş.„ yazıyor :

"Evlendiğimdenberi kocam eve daima çift eşya taşımayı âdet etti: Renkleri, cinsleri, hattâ kıymetleri ayni olan eşya... Bana bir kahverengi tayyörlük mü aldı, bir ikincisini de sevgili annesine almaya mecbur! Bana bir antilop iskarpin mi ısmarladı, bir tıpkısını da kaynanama ısmarlamaya mahkûm! Düşünün bir kere: Çorabım onun çoraplarile bir örnek, şapkam onun şapkasile bir biçimde... Söz aramızda, kaynanam saçlarını da benim saçlarımın rengine boyadı! Böyle tepeden tırnağa kadar ayni esvaplara da bürünüp sokağa çıkınca herkes bize hayretle bakıyor: Acaba ikiz miyiz, yahut yaşıt mıyız diye... Halbuki aramızda, onun hesabına göre on beş, benim hesabıma göre otuz yaş kadar bir mesafe var!

Filhakika, kaynanam, benimle bir örnek giyindikçe gençleşiyor, güzelleşiyor ama ben onunla bir örnek giyindim mi kendimi çökmüş, kocalmış sanıyorum...

Bu giyiniş tarzının münasip olmadığını kendisine anlatmak istedim, yüzünü ekşitti:

— Münasebetsizse sen niçin böyle giyiniyorsun?

Cevap verdim:

— Giyiniyorum, çünkü kendisine güzel görünmek istediğim genç bir kocam var...

— Öyleyse ben senden fazla böyle giyinmeye muhtacım!

— Niçin? Sizin kocanız sizlere ömür...

— İyi dedin ya... Bir yen'si'ni elde etmek için böyle giyinmekten başka çare var mı?..

Ölür müsünüz, öldürür müsünüz?..

BİR TEKİLF

Karı, koca arasında müthiş bir geçimsizlik vardı. Nihayet adamın canına tak dedi. Bir gece karısının içeceği suya zehir kattı. Kadını öldürüp kurtulmaya karar verdi.

Fakat iş onun düşündüğü gibi olmadı. Kadın ölmedi, bir kaç gün hastanede yattıktan sonra dipdiri kalktı. Kocasını da mahkemeye verdiler. Yargıç:

— Sen karını zehirliyerek öldürmeğe teşebbüs etmişsin!. dedi.

— Hayır efendim!.

— Nasıl hayır?. İnkâr mı ediyorsun?.

— İnkâr etmiyorum, doğruyu söylüyorum. İsterseniz otopsisini yaptırınız!.

★

YAŞ MESELESİ

Bedia Ştatsere bir toplantıda:

— Kaç yaşındasınız?

Diye sordular. Bedia, bu münasebetsiz soruyu soran baya dik dik baktı:

— Görmüyor musunuz?. dedi. Kaç yaşında görünüyorsam o kadar!.

Bay başını salladı:

— Ben sizi göründüğünüzden daha genç tahmin ediyordum da!.

Bediyanın yüzü güldü:

— Teşekkür ederim!. İyi tahmin ettiniz!.

★

BÜYÜK KUSUR!

Çoktandır birbirlerini görmemişlerdi. Oturdular, tatlı tatlı sohbete daldılar. Bu sırada üçüncü bir arkadaş gazinonun önünden geçiyordu. Biri pencereyi vurup onu çağırdı.

Beriki geldi, fakat ayak üstü bir kaç lâf edip özür diledi, gitti. O zaman birinci arkadaş:

— Hayrola yahu?!. dedi. İhsanla aranız açık galiba!. Sana doğru dürüst bir selâm bile vermedi. Oturmadı da... Belli ki söylediği mazeret de uydurma!

— Öyle! darginiz.

— Neden?

— Sorma birader... İkimiz de ayni kıza talip olmuşuz. Bunu öğrenince ben vaz geçtim. Kızla o evlendi. Şimdi bir türlü bu kusurumu affetmiyor!.

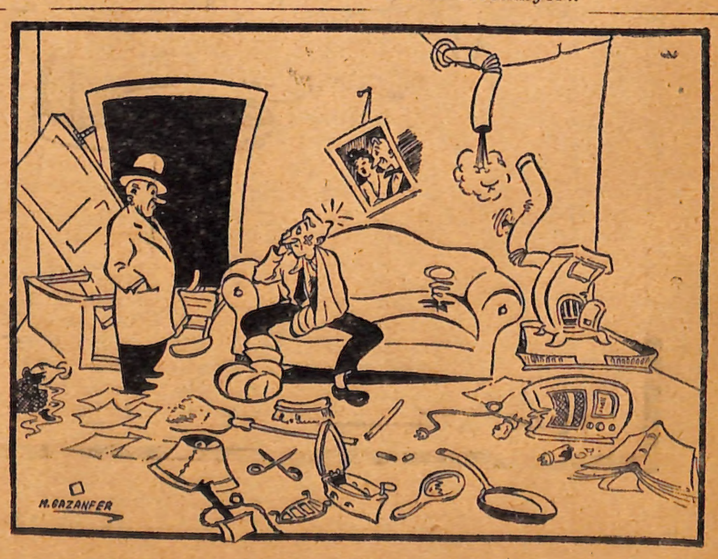

— Bu ne hal? Burada atom bombası mı patlamış?

— Hayır birader. Bayanla kışlık manto münakaşası yaptık da... biraz ileri gitmişiz!..

— Ben evleneli yirmi yıl oluyor. Hâlâ ilk gününde olduğumuz gibi yaşıyoruz.
— Amma da yalan ha! Daha dün kavga ediyordunuz!
— İyi ya işte, biz buna daha ilk günden başlamıştık!..

AŞK MEKTUPLARI

Yazan: ÇALAPALA

Elimin altında, gözümün önünde iki hararetli genç var... Tabiî tahmin edersiniz, biri erkek, biri de kız!..

Bir gün, nasıl olduğu lâzım değil, kızın küçük baya yazdığı bir mektubu elime geçirdim... Aman Allah, o ne heyecan, o ne samimî bir kalp çarpması idi. Bakınız:

"Gözüm Kadriciğim,

"İşte yine evimdeyim. Senden uzak. Ah, bu uzaklık, bu ayrılık beni o kadar yakıyor ki Kadri!.. Bunalıyorum... Yalnız ve ayrı geçen dakikalarımda yaşadığımı hatırlamamak istiyorum. Senin yanında tatlı sözlerini dinlemek, kalbime ateş veren güzel gözlerine bakarak bir güzel beste kadar cana yakın sesini dinlemek istiyorum. Ne olur, her zaman zarif ve şen sözlerinle beni oyalasan, hararetli kollarınla beni sarsan, daima ve daima senin göğsünde yaşasam!

Sensiz günler ölsün diyorum Kadri! Onları lânetliyorum. Sen hayatıma kudret, sen kalbime cesaret ve ümitsin!. Senin için yaşıyorum ve yarın seninle beraber olacağımdan emin olmasam muhakkak ölüm beni daha çok erken bulurdu!

. . . . . .

"Dün sinemada önde oturan kıza niçin o kadar baktın sanki!. O da mahsus, sık sık arkasına dönüp sana bakıyordu. Elim elini sıkarken hissetmedin mi ki, Kadri, içimde fırtınalar esmekte, dalgalar kırılmaktadır. Nasıl anlatayım Kadriciğim?. Bunu duymuyor musun?. Hiç kıskanmadın mı sen?!..

. . . . . .

"Affet beni canım! Bugün hastayım galiba... Yine sana, senin aklından bile geçmiyen şeyleri saydım. Bu pazar gelirken hatıra defterimi getirmeyi unutma. Kuzum, aldığın resmimi de güzel sakla! Çünkü pek korkuyorum. Birinin eline geçerse bizim kalpten ve ezelden bağlarımızın yüksek ve temiz kıymetini bilmez. Sonra benim için çirkin düşüncelere kapılır. Bunları gözün gibi sakın!. Güzel, aşk ve şiir dolu gözlerin gibi benim için sakla!.

. . . . . .

"Anketime verdiğin cevaplar pek hoşuma gitti. Hele (Hayatta umduğunuz saadet nedir?) Sualime tek ve cazip bir kelime ile cevap vermişsin:

"— Sen!

" Bu suali sen de bana sorsaydın emin ol aynı cevabı verecektim:

"— Sen!

"Sen benim emelim, sen benim aşkım, sen benim yarınım, bugünüm, hayatımsın!. Müthakkim burnunun, kudret gösteren kalın kaşlarının altındaki şirin gözlerinin süslediği sevgili yüzle, yalnız beni sevdiğini söyliyen kalbinle, sen, benim biricik Kadrimsin!.

"Oooof.. Günler geçmiyor!.. Çok sıkılıyorum. Sana çok ihtiyacım var. Bana çok, pek çok mektup yaz!. Kelimelerin kalbime sükûn veriyor, dinlendiriyor.. Sesin kadar yazılarını dinlemekte zevkli senin!. Seni çok, hem pek çok seviyorum Kadriciğim!..

"Mektubumu ufak, fakat aşkla dolu bir puse ile bitirdim, güzelim!.. İşte.. Burayı, imzamı attığım yeri öp!.. Orada dudaklarımın izini bulacaksın!.

Süheylâ,,

★

— Allah! diye fırladım. Gençlik! Gençlik!.. Hayat yalnız gençliktedir vesselâm!. Şu kelimelerdeki güzelliğe, samimiyete, hakikî ve candan aşka bakınız!. Her türlü dünya düşüncesinden uzak, temiz, tertemiz, pırlanta gibi bir sevgi!.

Hani kız da oğlan da yanımda olsaydı, onları kucaklıyacak "şap, şap!,, diye öpüp bir odaya kapayacaktım:

— Sakın buradan çıkmayınız. Dünyanın fenalıklarını öğrenmeyiniz. Kalbinizin heyecanını ömrünüzle beraber tüketiniz.. Seviniz!. Seviniz!. Seviniz!.

★

Meğerse dünyada asıl buda'alığı yapan benmişim!. Aradan iki ay geçti, geçmedi. Ben onlardan ziyade şen, onlardan ziyade memnun, bu iki yavru güvercinin iç titremelerini seyrederken, elime bir mektup daha geçti, yine derin derin iç çektim:

— Ah, ah!.. Gençlik... Aşk!.. Dünyada sen de olmasaydın şu eziyetli meşakkatli ömür bitip tükenmezdi!.. Ne mutlu size çocuklar!. İlk aşklarınız.. Bunu aynı zamanda son yapabilirseniz, işte saadet!. İşte hakikî hayal!

Mektup yine kızdandı.. Fakat o ne? Püüü!. ateş püskürüyordu.. Okudum, ağzım açık kaldı. Bir daha okudum, akıl erdiremedim. Bir daha, bir daha okudum. Hâlâ da anlıyamadım.. Çünkü anladığıma göre, size okuduğum birinci mektupla bu ikincisi âdeta bütün bir aşkın tarihini, içyüzünü, falsosunu, yamasını, ayıbını... İşte daha neleri varsa onları, meydana veriyordu. Biri başlangıç biri de son!.

Şaştım, kaldım. Bakın bir de size okuyayım.. Neticeyi beğenmezseniz kabahat bende değil, küçük âşıklarımda!.

"Düşkün genç!.

"Hakaret ve alaylarla dolu namenizi aldım. Bütün iltifatlarınıza teşekkürler! Beni şimdiye kadar aldatmış olduğunuzu söylemekle beni şaşırtmış olduğunuz hülyasına kapılmayınız! Bir kere kendinize sorunuz bakayım, acaba ben de sizi sevmiş miydim?. Hiç de mi aynaya bakmadınız?!..

"Mataban burnu gibi bir burun!.. Kötü bir çalı süpürgesini andıran çatal çatal kaşlar!. Küflü dişler!. Bunlarla pek mi cazipsiniz küçük bey!.

"İşte ben de size haber veriyorum ki on beş gündür peşimde dolaşan bir genci sevmiye başladım. Hem de çıldırası!. O sizin gibi duygusuz ve bilgisiz de değil! Bir kere mükemmel sving yapıyor.. Sonra da babası dehşetli zengin!. Harp zengini!..

"Nasıl, kafana dank dedi mi ahmaklığın?!. Kim bilir, belki de beni patlak gözlerine âşık olacak ta yanıp tutuşacak zannetmişsindir!.. Sinemalarda, tiyatrolarda yaptığın kabalıklar bini aştı biliyorsun ya! Meğerse zannettiğimden pek aşağı, pek bayağı imişsin!. Evvelâ sırtındaki yamalı gömleği değiştir.. Kırk yamalı partal pabuçlarını at!. Kıçı parlıyan pantalonu bir ütület de ondan sonra benim gibi kızların yanına yaklaş!..

"Evvelleri sana kalbimde büyük bir sevgi beslemiye karar vermiştim. Fakat ne kadar beyhude imiş!. Köpek sevseydim daha ziyade bağlılık ve anlayış bulurdum. Bereket bunu erken anladım da hemen Sezai ile konuşmaya başladım.

"Sözlerime inanmazsan bu perşenbe (**) sinemasına girerken bizi gör!. Hoş, gelmiye cesaret edemezsin ya!. Senin ne yüreksiz, ne tabansız olduğunu bilirim!.

"Acıyarak haber vereyim sana ki, Sezai boksördür! Gözüne gözükürsen o güzelim burnun dişlerine geçer!.. Seni sevmiyorum işte!. Seninle geçen dakikalarıma lânet ediyorum. İstersen otur da o öküz gibi bet sesinle ve manasız gözlerinle ağla!. Atı alan Üsküdarı çoktan geçti!.,,

Çalapala

★

UYAR MI?

Bir genç geldi, babasından kızını istedi. Baba:

— Hay hay oğlum! dedi. Siz anlaştıktan sonra bana söz bile düşmez.

— Teşekkür ederim efendim. Yalnız henüz tamamile anlaşmış sayılmayız. Evvelâ nişanlanalım, fikirlerimiz birbirine uyarsa evlenelim diyoruz.

— Yooo!.. Bu olmadı işte!

— Neden efendim?

— Hiç, bir kadınla erkeğin fikirleri birbirine uyar mı? Senin evlenmeğe gönlün yok evlâdım!.

Acaip bir aile...

KOMİK ROMAN

— 14 —

Yazan: Ta. Ka.

Maksut bütün bu sözlerin uygunsuz bir şeylere delâlet ettiğini saadeti arasında nihayet farketmiş olmalı ki araya girdi:

— Öfkelenme yengeciğim. Esas mesele, kız tarafını razı etmekti.

— Sen bari lâfa karışma himbil!. Neymiş bu kız? Prenses mi? Bir şeye benzese canım yanmaz. Cemal olacak sersemin sigara paketi arkasına yazdıklarını yarın bir oku! İki senelik maaşınla hakkından gelemezsin... "Şarap da lâzım!„ "Rakı da ister.„ "Hanımlar için likör olmalı.„ Bunların hepsi delirmiş. Kabahat benim. Kabahat benim kocamın. Siz bu işin altından kalkamazsınız. Beni de rezil ettiniz. Allah belânızı versin.

Bozacının önünde, çil yavrusu gibi dağıldılar. Kadri bir teviye söylenen karısının koluna girerek Şehzadebaşına saptı. Maksut geri döndü. Cemalle İhsan Bozdoğan kemerine doğru sol caddeyi takibe başladılar.

Bir müddet sonra Cemal:

— Oooh! dedi.

— Neye oh çektin?

— Çektim işte...

Bu sefer de İhsan bir kaç adım sonra müthiş ve korkunç bir mana ile içini çekti.

Cemal, elektrik fenerinin altında şüphe ile arkadaşının yüzüne baktı:

— Hayrola?!.

— Hayır olur mu? Ben yandım!.

— Gene mi ev pilici?

— Elbette ev pilici... Bu sefer sahici ev pilici..

— Anlamadım.

— Yahu! Senin kadar kalın kafalı bir adam var mıdır? (Esmer - güzel - taze) yi görmedin mi?

— Neyi görmedim mi?

— Esmer - güzel - tazeyi...

— O da kim? Uydurma... Alay mı ediyorsun rezil?

— Uydurmuyorum. Kahveyi ben mi içtim, kahve beni mi içti?

— Eh ne olacak?

— Bir de soruyor. Ne olur? Yarın akşam Habibeyi kandırırsın. Yarın akşam da benim teyzem oluversin. Yarın akşamdan tezi yok, esmer - güzel - tazeyi Allahın emrile, peygamberin kavlile bana istiyeceğiz. İki nişanı birden yapalım. Davul zurna getirelim. Tabii fazladan davul zurna! Sen Habibeye aldırma! Kadın kısmının aklı ermez. Eksik etektir, saçı uzun aklı kısadır. Kulak vermiyelim azizim, masraf bize ait olmalı. (Masraf bize ait) dersek razı gelirler.

— Sus bakayım! Biz bu gece hakikaten çıldırdık mı? Bir kere Habibe senin nasıl teyzen olur?

— Olur. Vızır vızır olur. Oynaya oynaya... Nüfus tezkeresini soracak değiller ya... Habibe olmazsa başkasını buluver. Senin kızı götürelim.

— Hangi kızı Doreyi mi? On altı yaşında, türkçe bilmez Yahudi kızı senin neyin olabilirmiş bakalım?

— Artık ben o kadar derinini bilmem. Sen çok oluyorsun. Benim kalbimi kırıyorsun. Ev pilici meselesini affettim sanma! Len esmer - güzel - tazeyi senden isterim.

— Adı ne?

— Adı neme lâzım! Kızı isterim. Bak sonra karışmam.

— Hay Allah müstahakkınızı versin. Bakalım, kız seni sevecek mi?. "Ben varırım!„ diyecek mi?.

— Der. Mutlaka diyecek.

— Nereden biliyorsun?

— Elinden o kadar su içtim. Ben o suları susuzluktan mı içtim? Zorla içtim. Patlıyordum ben... Karnım gurul gurul etmeğe başlamıştı.

— Su içmek neye delâlet eder?

— Yanmağa delâlet eder, budala!.

— Teşekkür ederim. Senin yanman elvermez. Bakalım kız da yanıyor mu?

— Kız kısmı çıra gibidir. Sen tutuşursan, o da (harrr!) diyerek parlar.

— Yarabbi, sen bize akıl ver. Şu paketin arkasını hele bir oku. Biz bu masarif için bize Osmanlı bankasını soymak düşüyor. Başka çare yok. Bankayı da soyarsak esmer - güzel - tazeyi bana mutlak alırsın değil mi patron?

Esmer - güzel - tazeyi almak fikri değil ama, bankayı soymak fikri Cemale pek mülâyim geldi.

Doğrusu aranırsa başka çare de görünmüyordu.

II

Cemal Şehzadebaşından hızlı hızlı geçerken cama vurup adını çağırdılar. Bir selâm verip yürümek için döndü. Sonra ayaklarını sürükliyerek Yavrunun küçücük kahvehanesine girdi. Burada iki tane müşteri vardı. Şair Ertuğrul Hikmet, muharrir Bedri Ekrem. Ertuğrul Hikmet yalnız olsaydı Cemal geçip giderdi. Fakat Bedri Ekremi ağabeyi gibi seviyordu:

— Vay üstadım! Sen buralarda mısın? diye elini uzattı.

— Düştük. Otur.

Ertuğrul Hikmetle Cemal birbirlerine öfkeli öfkeli baktılar.

Şair, gür, siyah kaşlarını çatarak çıkıştı:

— Sen neredesin kaç zamandır?

— Buradayım.

— Burası neresi? Hiç utanıyor mu müslümanlar! Sen neredesin diyorum. Delirdin mi sen?

— Hayır. Üstadın yanında ayıp. Sonra konuşuruz.

— Sonra konuşmak olmaz. Bu akşam kozumuzu paylaşacağız. Nerde oğlanlar?

— Hangi oğlanlar?

— Maksut rezili... Bir de İhsan habisi neredeler?

— Haydi bir çay ısmarla!

— Sana bir çay ısmarlarım ki alamadan gidersin. Seni hicvettim...

— Benim neyimi hicvettin? Yalana bak!

— Neyini mi? Dört tane Eşrefe yetecek kadar iş becermişsin. Bir kere ev pilicinden haberim var. Ben Kadri ile konuştum. Sonra Telefon Santralı kıssası malûmum. Arkadan esmer - güzel - taze...

— Hikmet, kardeşim...

— Yalvarma... Dinle bakalım...

Üstat Bedri Ekrem, kısa ık boylu, şişman bir adamdı. Dudağından sigarası hiç eksik olmadığından daia gülüyor mu, yoksa dumandan yüzünü mü buruşturuyor, pek anlaşılmazdı.

Konyaklı çaydan bir yudum içti. Cemalin çayına da konyak koyması için Hikmete işaret etti. Sonra zevkle kımıldadı:

— Sizde macera çok... Evvelâ şiiri oku! Sonra ayrı ayrı mühim olan üç meseleyi bana anlatın...

Ertuğrul Hikmet, şiirlerinin, bilhassa hicivlerinin ekserisini aruz veznile yazar, bunları akla, havsalaya sığmaz derecede perişan kâğıtlara kaydeder, bunları da hemen ertesi gün kaybederdi. Bereket versin yazılarını kolay ezberliyordu. Okumağa başladı:

Duydum ki Cemal ağyar ile yâr oluvermiş,
Hem ne ayıp bir yârine ağyar oluvermiş,
Maksut gibi, İhsan gibi yüzüne ce yezidin
Taşteknede taarruzuna düçar oluvermiş.

—Beğendin mi?

— Bu kadar sa beğendim!

— Yağma yok... Tamam yüz beyit olacak. Seni edebiyat tarihinde rüsvay edeceğim.

— Ben de yazarım.

— Yaz bakalım...

— Yazarım elbet... Ne ko'ay bir şey... Yâr oluvermiş... Ağyar oluvermiş...

Ağyar ile yâr olmak ise cümle günahım,
Bir yepyeni icat idi tekrar oluvermiş.
Görmez mi gözün Rumlara kardeş denilirken
Evlâdı Arap Kâbede küffar oluvermiş.

— Yahu şuna bakın müslümanlar! İrticale başladı... Bunlarda hiç bir mâna var mı?

— Sâbit idi evvelce evet tab'ı Cemalin
Elbet değişir dünya gibi devvar oluvermiş.

Devvar mı oluvermiş? Daha neler? Bir kere vezin aksıyor. sıratma...

— Aksar... Yeni vezindir. Daha yerine iyice yerleşmedi. Kalıbını yadırgıyor. İrticalen... Değil mi üstat?

— Sus... Utanmaz yalancı! Ben şiirimi Kadriye okumuştum. Hemen sana yetiştirmiş. Casus herifler! Gammazlar! İntihal demiyor da... Irtical diyor.

— Mukaffa düşürüyorsun. Devam et!...

Konyaklı çaylar neşelerini gitgide arttırdı.

Hikmet evvelâ (Ev pilici) meselesini hikâye etti. Sonra Cemale döndü:

— Evinizi başınıza yıkacaktım ama... Şükredin... Eski hukuku saydım.

— Övünme...

— Sen görürdün... Düşündüm: "Varsın Allahlarından bulsunlar! Zaten belâya giriftar olmuşlar!„ dedim. Aman unutmıyalım: (Giriftar) bizim gazele güzel bir kafiye...

— Vay sen kafiyesizlikten mi muztaripsin. İşte benden sana bir kaç hediye: Emektar, settar, destar, kantar...

— Böyle diyeceğini bilseydim... Sen telefoncuyu Maksuda zor alırdın...

— Ne olacaktı?

— Dinle budala! Keramet bey beni buldu. Tahkikat yaptı.

— Neyi tahkik ediyormuş?

— Vay! Sen Maksudu bulunmaz Hint kumaşı mı bildin. Bir kere genç yaşında zabitlikten neden çıkarılmış?

— Ne cevap verdin?

— Meseleyi anlattım: Efendim: diye başladım, gayret kurbanıdır, dedim. Oğlana dikkat etinizse yolda yürürken harmanlar, dedim. Bacakları da, parantez gibidir, dedim. Sebebine gelince, dedim, anası kundağını fena bağlamış da ondan değil, hâşâ, dedim. Sonradan vereneç oldu bu oğlan, dedim. Süvarilik derdini siz bilir misiniz? Rabbim hiç bir kuluna nasip etmesin!. dedim.

Üstadın meraklanması üzerine Hikmet, kendine has mübalâğasile Maksudun hazin macerasını hikâye etti:

— Oğlan daha Kulelideyken: "Ah süvari olsam!„ diye can verecekti. Talih oyun oynadı. Kurada süvarilik zuhur etti. İçerisinde eski merak var ya... Az vakitte... Bu "az vakit„ galiba yalnız bize mahsus hem iyi, hem kötü bir müddettir. En mahir at cambazlarını gölgede bırakacak marifetler öğrendi. Ben bir kere talimde gördüm de parmağımı hart! diye ısırdım. Arkasını hayvanın boynuna yaslayıp çizmesini çıkarıyor, sağrısına yatıp giyiyor. Eğerin altına dönüp nazardan nihan oluyor. Ayak üzerine dikiliyor, bağdaş kuruyor. En sonunda ellerinin üzerinde amuda kalkıyor.

— Arkası var —

Fasfotin Necati

Yedir.

Vitamini bol, kalorisi fazla olan bu kuvvetli bebek gıdasını miniminilere mutlaka yediriniz.

Bahçekapı : SALİH NECATİ

---

ile banyo edilen çoraplar ıslanmaz ve elâstikidir. Renk ve evsafı da değişmez, yalnız beğenmediğiniz parlaklık gider, yerine seveceğiniz bir matlık gelir.
Kaçığa mâni olur.
ATOMİN'i çorap satan mağazalardan tedarik ediniz.
Çoraplar için orijinal ambalâj.
100 er gramlık şişelerde.
Tel: 21421, 1 inci Vakıf Han No. 40. Bahçekapı — İstanbul.

Dünyadan HABER

Yeni hava seyahatleri notları

Yazan : Ahmet Emin Yalman

180 Kr.

Kitapcınızdan isteyiniz

Tevzi Merkezi: Vatan Matbaası

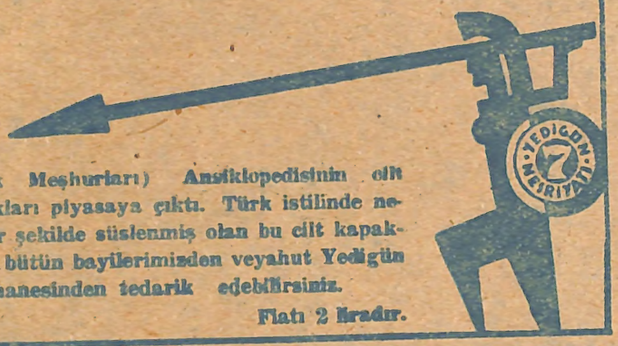

(Türk Meşhurları) Ansiklopedisinin cilt kapakları piyasaya çıktı. Türk istilinde nefis bir şekilde süslenmiş olan bu cilt kapaklarını bütün bayilerimizden veyahut Yedigün idarehanesinden tedarik edebilirsiniz.

Fiatı 2 liradır.

ESKİ ŞİİR BAHÇELERİ

Bu albüm baştan başa renkli tablolarla süslüdür ve her sayfasında meşhur bir şairin mısraları Ressam Münif Fehimin fırçasile canlanmıştır. Edebiyat ve güzel sanat meraklıları bu albümü mutlaka kütüphanelerinde bulundurmalıdırlar. Bundan daha nefis bir eser şimdiye kadar memleketimizde basılmamıştır.

150 kuruş.

İpek çoraplarınızı kendiniz, giyim eşyalarınızı da boya yapan, temizliyen, ütüleyen müesseselere ATOMİN ile banya ettiriniz.
Çoraplar için orijinal ambalâj.
100 er gramlık şişelerde.
Tel: 21421, 1 inci Vakıf Han No. 40. Bahçekapı — İstanbul.

Dr. Hafız Cemal

LOKMAN HEKİM

Divanyolu - No. 104.

AYLIK
ANSİKLOPEDİ

KÜTÜPHANENİZİN EN KIYMETLİ BİR ESERİ OLACAKTIR

KARİKATÜR

İDAREHANESİ

İstanbul, Ankara caddesi Acımusluk sokağı, No. 7. Telgraf : İstanbul KORİKATÜR. Telefon: 23031.

ABONE ŞARTLARI

Türkiyenin her tarafı için seneliği 750, altı aylığı 375 kuruştur.
Ecnebi memleketler için seneliği 1200, altı aylığı 600 kuruştur.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın geri verilmez.

TURAL
KOMPRİMELERİ

Öksürüğe ve Bronşite karşı

1946 YILBAŞI gecesi çekilmek üzere

İzmir Çocuk Esirgeme Kurumunca

HAZIRLANAN ZENGİN EŞYA PİYANGO BİLETLERİ

Satışa çıkarılmıştır. Adedi çok az olan bu biletlerden birer tane almakta acele ediniz.

EV ilâçları

Doktor Nuri Ergene tarafından yazılan bu eserde şifa veren nebatları birer birer resimlerile beraber tanıyacak ve hangi hastalıklara yaradıklarını öğreneceksiniz. Bu kitap, her evde bulunması lâzım olan bir eserdir.

125 kuruş

YEDİGÜN NEŞRİYATI

Basıldığı yer: Yedigün Maatbası
Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.

Karikatür

TOMBUL TEYZE YILBAŞI GECESİ TAKSİM GAZİNOSUNDA:

Tombul Teyzenin kocası (Saat 12 de ışıklar sönünce) — Karıcığım, sen misin, yoksa gazinonun sütunu mu?!..

Sevgili okuyucularım,

1946 yılına neşe ve kahkaha içinde girmeniz için size bir (Dördüncü Tombul Teyze) albümü hazırladım. Baştan başa renkli ve bir çok resimlerle dolu olan bu albüm mesut yuvalarınıza güzel bir süs olacaktır. Fiyatı 50 kuruştur.

Tombul Teyze